

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE NURT 2014

23 listopada (niedziela) – 19:00

Pokaz filmu „MUMIA” z muzyką na żywo zespołu CZERWIE

Zespół CZERWIE to jeden z najlepszych polskich zespołów grających „na żywo” muzykę ilustrującą filmowe perły z dawnych lat.

Tym razem na Małej Scenie Kieleckiego Centrum Kultury będzie można zobaczyć kultowy film „Mumia” w reżyserii Karla Freundta z 1932 roku, z legendarną rolą Borisa Karloffa.

Filmy z graną na żywo muzyką to niezwykle połączenie plastycznych, wysmakowanych kadrów z niepokojącymi, hipnotyzującymi dźwiękami, które doskonale podkreślają nastrój filmu, wydobywają z niego nowe, intrygujące wartości.

MAŁA SCENA KCK

24 listopada (poniedziałek) – 19:00

Wernisaż wystawy malarstwa **VOYAGE Jana Kantego Pawлуśkiewicza** połączony ze spotkaniem autorskim.

Na spotkanie składać się będzie minikoncert Jana Kantego Pawлуśkiewicza, rozmowa z Artystą a także projekcja filmu Krzysztofa Miklaszewskiego „Witkacy pod namiotem, czyli Szalona Lokomotywa w Teatrze STU w inscenizacji Krzysztofa Jasińskiego”

o legendarnym musicalu z tekstami Stanisława Ignacego Witkiewicza i muzyką Jana Kantego Pawлуśkiewicza

FOYER MAŁEJ SCENY
MAŁA SCENA
KIELECKIEGO CENTRUM KULTURY

JAN KANTY PAWЛУŚKIEWICZ

Kompozytor muzyki teatralnej, filmowej oraz piosenek, a także malarz specjalizujący się w technice żel-art.

Współzałożyciel kabaretu Anawa (1966), który z czasem przerodził się w zespół muzyczny z wokalistą Markiem Grechutą oraz licznymi instrumentalistami, wśród nich: Markiem Jackowskim (gitara), Jackiem Ostaszewskim (flet) i Zbigniewem Wodeckim (skrzypce). W 1973r. wokalistą został Andrzej Zaucha, a po reaktywowaniu zespołu (dzięki wstawiennictwu Danuty Grechutowej i Sylwii Pawлуśkiewicz) w 1976r. powrócił Marek Grechuta pozostając w nim do całkowitego rozpadu grupy w 2003r.

Wykonawcami jego piosenek byli m.in.: Hanna Banaszak, Sebastian Karpiel-Bulecka, Renata Przemysk, Janusz Radek, Maryla Rodowicz, Beata Rybotycka, Ryszard Rynkowski, Irena Santor, Justyna Steczkowska, Anna Szałapak, Grzegorz Turnau i Zbigniew Wodecki.

Kompozytor wielu form muzycznych, w tym: musicalu „Szalona lokomotywa” (1977), opery „Kur zapiał” (1984), koncertu „Apimondia Mater” (1987), „Opery żebraczej” (1991), oratorium „Nieszpory Ludźmierskie” (1992), poematu symfonicznego „Harfy Papuszy” (1994), koncertu „Amat vita” (1998), misterium „Droga, miłość, życie” (1999), oratorium „Ogrody Jozafata” (2002), koncertu fortepianowego „Liściany kolczyk” (2005), misterium „Przez tę ziemię przeszedł Pan” (2005), oratorium „Weneckie opowieści o piekle i raj” (2008), oratorium „Radość Miłosierdzia” (2009), czy koncertu klarnetowego „Karossa/Carossa” (2013).

W dorobku artysty ważne miejsce zajmuje także komponowanie muzyki filmowej oraz wieloletnia współpraca z Tomaszem Zgadło i Kazimierzem Kutzem.

Stworzył także muzykę do filmów Feliksa Falka [„Wodzirej” (1977), „Szansa” (1979), „Idol” (1984), „Bohater roku” (1986)], Agnieszki Holland [„Gorączka” (1980), „Kobieta samotna” (1981)], Krzysztofa Kieślowskiego [„Krótki dzień pracy” (1981)], Marty Meszaros [„Córy szczęścia” (1999), „Mała Vilma” (2000)], Joanny Kos-Krauze i Krzysztofa Krauze [„Papusza” (2013) – nagroda za najlepszą muzykę podczas 38. Festiwalu Filmowego w Gdyni].

Laureat Festiwalu Filmów Krótkometrażowych w Krakowie (1975), Festiwalu Twórczości Telewizyjnej (1992) oraz Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni (1994). Był czterokrotnie nominowany do nagrody polskiego przemysłu fonograficznego Fryderyk (w kategorii kompozytor roku 1995 oraz album roku 1994, 1996, 2003).

Obecnie rozwija sztukę żel-art, której jest twórcą. Technika ta polega na wypełnianiu obrazów pojedynczymi kropkami żelowymi. Jego prace dotychczas poza Polską były prezentowane na wystawach w Brukseli, Słowacji, na Węgrzech i we Włoszech. Mieszka w Krakowie.

25 listopada (wtorek) - 20:30

Otwarcie Festiwalu

Projekcja filmu „Papież, który nie umarł” Tamary Jakżyny. (cz. 1)

Film zawiera wspomnienia znanych przedstawicieli życia religijnego, kulturalnego i politycznego Rosji na temat ich spotkań i relacji z Janem Pawłem II. Według rosyjskiej reżyserki najważniejszym motywem powstania filmu i jego celem nie było skonstruowanie fabuły, ale bezpośredni przekaz treści, które dotarłyby do serc widzów.

Ma pytanie jak Rosjanie odbierali jej film o Papieżu w wywiadzie dla Wojciecha Raitera z Katolickiej Agencji Informacyjnej odpowiedziała:

„Jedni z dużym napięciem oczekiwali na ukazanie się filmu, inni uważali, że film o papieżu jest w Rosji niepotrzebny, wręcz należy zabronić jego pokazów. Jednakże osoba Ojca Świętego jest tak potężna. Mówi on nam o rzeczach ważnych dla wszystkich, niezależnie od wyznania, narodowości, poglądów politycznych. Kiedy człowiek ogląda film dokonuje się przemiana, nie poglądów, ale stosunku do osoby papieża. Papież zwraca się do każdego z nas i każdy może znaleźć w jego nauczaniu nie tyle słowa, co rady, podpowiedzi, wyjaśnienia problemów egzystencjalnych dotyczących życia. Każdy człowiek potrzebuje odpowiedzi na te pytania: Kim jestem? Po co tu jestem? Jaki jest sens mego życia? Jak powinienem postępować? Co w ogóle robić w życiu?. W wielu wypowiedziach papieża, w jego pracach naukowych wykorzystanych przy realizacji filmu odnajdujemy odpowiedzi na te pytania. Zauważyłam, że na początku projekcji filmu, niektórzy widzowie są sceptyczni,

ale pod koniec widownia jednoczy się. Widzowie zaczynają rozumieć, odczuwać i przeżywać to przesłanie jakie papież nam pozostawił.”

MAŁA SCENA KCK

Tamara Jakżyna jest Rosjanką o polskim pochodzeniu, reżyserka filmów dokumentalnych i telewizyjnych, scenarzystka.

To autorka pierwszego rosyjskiego dokumentu poświęconego Janowi Pawłowi II „Nie bój się! Modlę się za ciebie!”. Jak sama mówi w jednym z wywiadów, decyzja o nakręceniu tego dokumentu, to efekt dłuższego procesu, który rozpoczął się od przeglądania starego notatnika. Później było tłumaczenie poezji Karola Wojtyły i powolne zaprzyjaźnianie się z Janem Pawłem II.

Ukończyła Instytut Telewizyjny na Wydziale Dziennikarstwa Moskiewskiego Państwowego Uniwersytetu im. Łomonosowa w Moskwie, ze specjalnością „pracownik literacki telewizji i radia, dziennikarz” (temat pracy dyplomowej „Polski Teatr Telewizji”), potem studia podyplomowe reżyserskie i scenograficzne. Ponad dwadzieścia lat pracowała w Telewizji Publicznej w Moskwie, w redakcji muzycznej (ma średnie wykształcenie muzyczne) oraz w zjednoczeniu twórczym „Ekran”. Oprócz ogromnej ilości programów artystycznych tworzyła cykle autorskie: „Muzyka w teatrze, kinie i TV” oraz „Muzyka i poezja”. W 1990 r. przyjęła propozycję pracy w Studiu Filmów Dokumentalnych i Popularno-Naukowych „Wozroźdenije”. Nakręciła tam szereg filmów, które zakupiły rosyjskie i zagraniczne stacje telewizyjne. W 1993 r. rozpoczęła pracę w studiu „Muzyka i film” na stanowisku dyrektora artystycznego. Z okazji 100- lecia kinematografii na zamówienie Telewizji Rosyjskiej produkowała programy do cyklu telewizyjnego „Reżyserzy kina światowego”, między innymi o Viscontim, Fassbinderze, Chabrołu i in.

W ostatnich latach współpracowała z Rosyjską Symfoniczną Orkiestrą Filmową, realizując cykl filharmoniczny „Muzyka ekranu na żywo”. Tamara Jakżyna pisze artykuły o muzyce, o specyfice pracy kompozytorów muzyki filmowej, o teraźniejszym stanie kina dokumentalnego oraz jego problemach. Prowadzi spotkania z filmem dokumentalnym w jednych z młodzieżowych centrów Moskwy. Obecnie najwięcej czasu poświęca promocji kultury polskiej w Rosji, w tym filmów. Jest tym zafascynowana – robi wywiady z polskimi reżyserami,

pisarzami, muzykami, tłumaczy je na język rosyjski. Jest redaktorem - kuratorem działu „Polska” Międzynarodowego Literacko-Artystycznego i Kulturalnego pisma „Mecenat i Świat”. Raz w miesiącu w Domu Kina w Moskwie prowadzi Klub Filmu Polskiego, w którym prezentuje najlepsze polskie filmy młodym filmowcom i studentom wyższych szkół artystycznych.

26 listopada (środa) – 20:30

URODZINY KRZYSZTOFA MIKLASZEWSKIEGO

w programie między innymi:

SPEKTAKL

„WYCZUWAM WIĘC JESTEM” w reżyserii Krzysztofa Miklaszewskiego.

To spektakl na motywach „Szkiców piórkiem” i „Z dziennika podróży” oraz piosenek francuskich z czasów II wojny światowej.

w roli Bohatera i Narratora

PRZEMYSŁAW SEJMICKI

epizod taneczny

ANNA LENCZEWSKA

adaptacja i reżyseria

KRZYSZTOF MIKLASZEWSKI

opracowanie dźwięku

ANDRZEJ REHMAN

konsultacje językowe

Prof.dr LEON ZARĘBA

wizja plastyczna i produkcja

MAŁGORZATA CZERWIŃSKA

ANDRZEJ BOBKOWSKI

- jeden z największych talentów naszej literatury (choć sam unikał określenia - pisarz), autor słynnych „Szkiców piórkiem”, jednej z najważniejszych polskich książek XX wieku. Nade wszystko wspaniały i interesujący człowiek. Postać, o

której, z różnych przyczyn, przez wiele lat nie mówiło się wcale lub mało. Tylko nieliczni znali jego książki, bo też dostać je było niełatwo.

Sam pisał o sobie – „Chuligan wolności”. Konstruktor modeli samolotów mieszkający po wojnie w Gwatemali, rowerzysta przemierzający wojenną Francję, wróg komunizmu i intelektualistów.

MAŁA SCENA KCK

Z recenzji spektaklu „Wyczuwam, więc jestem...” pióra Alicji Müller
Internetowy Magazyn „Teatralia”, nr 74/2013

Twórcy monodramu *Wyczuwam więc... jestem* dowodzą, że aby wyprowadzić – rozkochanego w pragnieniu urzeczywistniania idei jednostkowej wolności – autora *Szkiców piórkem* z niebytu, nie trzeba paćkać się w patosie, w którym niejako ugrzęzły ciała polskich mistrzów i bohaterów. Wystarczy bowiem przywołanie słów. Wyraźny głos Sejmickiego okazuje się idealnym – eleganckim i dyskretnym – medium służącym do „dotykania” pisarza, jak również do poruszania elektryzującymi frazami jego autorstwa. Śmiałość gestów i min, jakimi żongluje krakowski aktor, odpowiada narracyjnej brawurze zapisków Bobkowskiego. Każdy błysk oka pojawia się niejako ku chwale bystrości i przewrotności wszechobecnych na dziennikowych kartach.

Spod czujnej, wrażliwej ręki reżysera wyłania się wyjątkowe ucieleśnienie twórczości „chuligana wolności”. W scenicznym pokoiku, obok francuskich piosenek z czasów wojny rozbrzmiewają i mieszają się z radiowymi audycjami strzępki niegdysiejszych wahań, oburzeń, pragnień i zachwyków. Realność *Szkiców* dzięki próbie zilustrowania pracy mechanizmów refleksyjno- i opiniotwórczych zostaje umocniona. Sejmicki odgrywa swoisty dramat myśli, czyniąc widocznym proces formowania się zdań, nagłość impulsów. Kreuje doskonałą reprezentację duszy samotnej i bezkompromisowej, skrajnie indywidualnej, lecz nie zrozpaczonej, ale raczej gniewnej, a przy tym opromienionej blaskiem boga codzienności.

Zamykając Bohatera w bezpiecznej, klimatycznej przestrzeni, Miklaszewski odrealnia wojenne tło. Ważniejsza od prawdy historycznej zdaje się tu prawda człowieka pisarza, który uwolniwszy się od bólu polskiego, pogrążył się w cierpieniu kosmicznym. Niemniej postać Sejmickiego nie jest tylko ironicznym komentatorem-prorokiem, nieprzerwanie bowiem towarzyszy mu niewypowiedziana tęsknota. Ślicznie obrazuje ją utrzymana w nieco onirycznej poetyce scena tańca. Partnerka Narratora (Anna Lenczewska) to senne wyobrażenie ukochanej kobiety, ale również przejmująca personifikacja piękna i czułości.

Nie ma co opowiadać fabuły czy dalej rozwodzić się nad doskonałością, z jaką Sejmicki przedstawił dziwność istnienia swojego bohatera. Wystarczy powiedzieć, że słowa Bobkowskiego coraz mocniej doskwierają, niczym upał z pierwszej sceny, ale – inaczej niż letni skwar – nie chcą przeminąć. „Czytamy cię... więc jesteś” – zdają się mówić twórcy spektaklu.

27 listopada (czwartek) – 20:30

Wieczór poświęcony pamięci Macieja Szumowskiego – w 10 rocznicę śmierci.

Maciej Szumowski - jeden z najwybitniejszych polskich dziennikarzy, symbol niezależności. W latach 1980-81 kierował „Gazetą Krakowską”, która w tamtym burzliwym okresie była dziennikiem w pełni niezależnym, wolnym od ingerencji partii komunistycznej.

Szumowski zajmował się także reportażem telewizyjnym - jego najważniejsze dokumenty to „Polska zza siódmej miedzy”, „Wiosna Solidarności”, „Dokument dla Syna”, „Ksiądz Kazimierz Jancarz”.

Był dwukrotnym laureatem najwyższej dziennikarskiej nagrody im. B. Prusa przyznawanej przez Stowarzyszenie Dziennikarzy Polskich. W 1971 roku otrzymał ją za cykl reportaży telewizyjnych "Polska zza siódmej miedzy", w 1981 roku - za redagowanie "Gazety Krakowskiej".

Po wprowadzeniu stanu wojennego został zwolniony ze stanowiska redaktora naczelnego "Gazety Krakowskiej", w latach 1982-1989 był objęty zakazem uprawiania zawodu dziennikarskiego. Pracował wtedy jako stróż nocny i palacz, współpracował z mediami tzw. drugiego obiegu. W 1989 roku kierował w Krakowie zwycięską akcją propagandową "Solidarności" przed wyborami do tzw. Sejmu kontraktowego.

W roku 1990 Szumowski był współzałożycielem i felietonistą "Czasu Krakowskiego", następnie zajmował się produkcją telewizyjną.

W ramach wieczoru pokaz filmów Macieja Szumowskiego, m.in. słynnego „Polskiego poślizgu kontrolowanego”

MAŁA SCENA KCK

28 listopada (piątek)

11:00

**ODKRYCIA MARII MALATYŃSKIEJ:
SPOTKANIE Z MARCELEM ŁOZIŃSKIM**

Projekcja filmów:

„Ćwiczenia warsztatowe”

„Próba mikrofonu”

w reżyserii Marcela Łozińskiego.

MARCEL ŁOZIŃSKI: Urodzony w 1940 w Paryżu. Absolwent wydziału reżyserii PWSFTViT w Łodzi w roku 1971.

Nominowany do Oscara w roku 1994 za film dokumentalny "89 mm od Europy". Od 1995 roku członek AMPAS (Amerykańskiej Akademii Filmowej przyznającej Oscary). Jest również pedagogiem - wykładał w Paryskiej Szkole Filmowej FEMIS oraz w Instytucie Kultury Polskiej na Uniwersytecie Warszawskim.

Prowadził także warsztaty filmu dokumentalnego w Marsylii. Od 4 lat kieruje kursem dokumentalnym w Mistrzowskiej Szkole Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Laureat wielu festiwalu filmowych, jak Oberhausen, Kraków, San Francisco, Lipsk oraz prestiżowych nagród filmowych przyznanych za całokształt twórczości, w tym: "Paszportu Polityki" w kategorii film za rok 1995, Nagrody Fundacji Kultury w 1995, Nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2000, Nagrody "Jańcio Wodnik" na 11. Ogólnopolskim Festiwalu Sztuki Filmowej "Prowincjonalia 2004" we Wrześni, Nagrody Wolności im. Andrzeja Wajdy, przyznanej podczas Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Berlinie w 2004.

Wybrana filmografia:

2012 - "Ojciec i syn w podróży"

2011 - "Tonia i jej dzieci"

2008 - "Poste Restante"

2007 - "A gdyby tak się stało"

2006 - "Jak to się robi"

2001 - "Pamiętam"

1995 - "Wszystko może się przytrafić"

1993 - "89 mm od Europy"

1992 - "Siedmiu Żydów z mojej klasy"

DUŻA SCENA KCK

19:00

GALA JUBILEUSZOWA

Podsumowanie Festiwalu, wręczenie nagród i wyróżnień a także niezwykle spotkania po latach czyli „Jak to przez te dwadzieścia lat NURTU było”...

a także

Wspomnienie Tadeusza Różewicza.

Projekcja filmu „Gdzie zabawki tamtych lat” w reżyserii Stanisława Różewicza

Ostatni film Stanisława Różewicza (1924 - 2008), wielokrotnie nagradzanego za swoją twórczość scenarzysty, reżysera filmowego i teatralnego. Autobiograficzną opowieść krótkometrażową nakręcił niespełna rok przed śmiercią. To sentymalna i bardzo osobista podróż w czasie, powrót reżysera do beztrudnych dziecięcych lat, do tamtych chłopięcych zabaw i zabawek. W jego czarno - białych wspomnieniach pojawia się starszy zaledwie o trzy lata brat Tadeusz Różewicz, przyszły wielki poeta, dramaturg, prozaik. To z nim mały Stanisław spędzał najwięcej czasu na zabawach, bracia mieli swoje zabawki, które trzeba było samemu stworzyć, wynaleźć, wymyślić, zrobić coś z niczego. Wówczas zabawką było dosłownie wszystko: korki i kapsle od butelek, imitujące ołowiane wojsko, o którym zawsze marzyli, a także kasztany i żołędzie, z których robili ludziki i zwierzęta. I własne dłonie, za pomocą których rzucali przeróżne cienie na ścianie. Sporo uciechy dawało im organizowanie wyścigów przy użyciu fajerek i pogrzebaczy. Braci zafascynował również cyrk, a po wyjeździe cyrkowej trupy z ich miasteczka, z wielkim zapalem zbierali ilustracje i fotografie zwierząt.

MAŁA SCENA KCK

KIELECKIE
CENTRUM KULTURY

25-334 Kielce, Plac Stanisława Moniuszki 2b
tel. (041) 36-76-711, 366-76-722, fax (041) 36-76-910

www.kck.com.pl www.galeriawinda.pl www.offashion.eu www.nurt.kck.com.pl

XX FESTIWAL FORM DOKUMENTALNYCH NURT 2014

SKŁAD KOMISJI ARTYSTYCZNEJ:

MARIA MALATYŃSKA
MARCEL ŁOZIŃSKI
ANDRZEJ KOŁODYŃSKI
KRZYSZTOF MAGOWSKI
PIOTR KLETOWSKI

SKŁAD KOMISJI SELEKCYJNEJ:

KRZYSZTOF MIKLASZEWSKI
MARIAN CURZYDŁO
ANDRZEJ KOZIEJA